

faa have været berettiget, og man fik da ikke Anstuelserne til at jevnes. Vi skulle nu se, hvilke Forandringer hele Udvalget her er enigt om, og som fra Udvalgets Standpunkt altsaa forsaavidt ogsaa skulle blive til Lov. Nu skal den, der vil være Officer, først tjene som Soldat i 6 Maanedes, derefter gennemgaa en Korporalskole i et Aar og derefter en Lieutenantskole ligeledes i et Aar, saa at han altsaa kan blive Sekondlieutenant 2 1/2 Aar efter, at han er indtraadt i Hæren som Soldat. Hvis han nu mangler visse Kundskaber, kan der hengaa et Aars Tid mere, men ellers kan han blive Premierlieutenant 1—2 Aar derefter, saa der altsaa er hengaaet 4—5 Aar fra hans Indtrædelse. Hvad siger nu vort Forslag? Det siger — jeg nævner det iøvrigt i en vis Forstand med Bedrøvelse: Du skal tjene 6 Maanedes som Rekrut, og har du Uddannelse, kan du springe lige ind i Premierlieutenantskolen. Det Forhold vil gjøre, tror jeg, at der, om just ikke i de første Aar, vil blive en Del Sekondlieutenanter, som have taget den fornødne Afgangsexamen for at blive Premierlieutenanter. Det have vi albrig kunnet have før — maaste nok enkelte Undtagelser, men ikke som Regel. Jeg tror, at vi ville kunne vente derved at faae en Del tjenstgjørende Sekondlieutenanter, og naar de, der ville gaa den Vej, begynde tidlig, f. Ex. efter at have taget deres Realafgangsexamen eller Studenterexamen, eller paa anden Maade havt Leilighed til at uddanne sig, og naar de kunne udskrives, saafremt deres legemlige Anlæg tillade det, med det 18de eller 19de Aar, kunne de altsaa have taget Premierlieutenantsexamen med det 21de Aar, og naar Numrene ere befattede i Premierlieutenantklassen, kunne vi altsaa der have en Del tjenstgjørende Sekondlieutenanter. Det er den ene Vej, Den anden Vej er, at naar Vedkommende uddannes til Rekrut og udtages til at gaa Sekondlieutenantskolen igjennem, kan han være færdig til næste Aar, altsaa færdig samtidig med dem, der ligge inde med Winterstyrken. Han kan altsaa blive Sekondlieutenant et Aar før end hidtil, og det vil ogsaa væsentlig bidrage til, at vi ville faae flere til at blive inde i nogen Tid, end vi hidtil have kunnet opnaa. Og som det gaar for Officerernes Vedkommende, vil det delvis ogsaa kunne gaa for Korporalernes Vedkommende, om Forholdene her maasse ere noget mindre opmuntrende. Jeg tror i det Hele, at disse Forhold ville komme til at gve deres Indflydelse paa, at vi tør vente, at flere Værnepligtige end hidtil ville tilbyde aktiv Tjeneste. Saa siger man: Ja, Følgerne kunne vise sig saaledes, ogsaa fordi de økonomiske Forhold ere forandrede, men Sikkerhed have vi ikke, og slaar det Af, staa vi der igjen, og hvorledes faae vi saa Guldet dækket? Ja, jeg forstaa godt, at efter de Erfaringer, de Militære have gjort i de senere Aar, kan det stille sig noget betænkeligt for dem; men jeg veed ikke, hvorvidt vi ville kunne finde,

eller om det vilde være heldigt at finde en Maglingsbestemmelse, Noget, som jeg iøvrigt ikke nærmere skal komme ind paa. Jeg har kun sagt, at om Uddannelsen af det værnepligtige Befalingsmandskab og af det Mandskab, der kan indkaldes i Krigstid, er hele Udvalget enigt. Spørgsmaalet er, om vi kunne faae det fornødne Mandskab i Fredstid; men heller ikke derom skal jeg nærmere udtale mig nu. — Afskillige Forslag, der flyde af andre Forslag, skal jeg heller ikke omtale. Der er kun et Forslag, jeg endnu skal berøre, nemlig det om Winterstyrkens Fordeling i 2 Hold: et Sommerhold og et Winterhold. Det er Vædringsforslaget under Nr. 40 med tilsvarende Forslag under Nr. 46 om Nummerbytning mellem de to Hold. Jeg skal sige, at det er et foreløbigt Forslag, som der kan forhandles nærmere om, men som vi dog paa det nuværende Stadium anbefale til Vedtagelse. Vi ere gaaede ud fra, at det er en ligeligere Fordeling, naar Byrden fordeles paa 200 Mand i 6 Maanedes, end naar den fordeles paa 100 Mand i 12 Maanedes, og vi antage, at, naar der bliver Nummerbytning, kan det falde saaledes, at ikke Faa kunne faae deres Døst opfyldt om at blive det halve Aar paa det eller det Sted, enten det nu bliver om Winteren eller Sommeren. Desuden er det ogsaa forudsat, at de, der blive navnlig om Sommeren, skulle ved Lønningslovene have noget Bedelag derfor; men det, vi nærmest have tænkt paa ved vort Forslag, er, at man derved vilde naa til i enhver Bataljons anden Aargang at have 200 Mand, som havde gennemgaaet en noget længere Uddannelse, og at dette væsentlig vilde styrke Fastheden i Mandskabets Uddannelse og derigjennem ogsaa styrke vor Fordring paa en lempeligere Indkaldelse eller Indskrænkning deri. Vi ønske at faae Forslaget under Nr. 40 vedtaget nu, hvis man nogenlunde kan forlige sig med Tanken der, og da selvfølgelig ogsaa Forslaget under Nr. 46, men jeg skal iøvrigt sige, at det er jo ikke noget Kardinalspørgsmaal, hvorledes det endelig ordnes.

N. P. Jensen: Jeg turde maasse begynde med at rette en Feil i det sidste Nummer af Folkethingstidenden. Da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) forleden havde Ordet og udtalte sig for 5 Rytteregimenter paa 4 Eskadroner, afbrød jeg ham ved at sige: det er rigtigt. Det ærede Medlem misforstod mig og troede, at jeg sagde: Tak skal De have, hvilket er blevet optaget i Tidenden. Jeg retter dette, ikke alene for min egen Skyld, men fordi jeg i et af de Kjøbenhavnske Blade har set et Referat, hvor de samme Uttringer ere tillagte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), men Ingen af os har brugt dem. Det, jeg har begjæret Ordet for, er for at omtale det Vædringsforslag, der er